KOCA ŞAPKA

Bir zamanlar, özellikle atmışlı yetmişli hatta seksenli yıllarda bölgemizde bir Mehmet Usta vardı, Mehmet Aydın nam-ı diğer Koca Şapka. Nerede ahşap yapı söz konusu olsa hep o aranır bulunurdu. Müşküller ona çözdürülür, olmaz işlerin yapılması hep ona havale edilirdi. Bir olayına şahit oldum. Köyden babamla birlikte atölye caddesindeki işyerine arı kovanlığı biçtirmek üzere gelmiştik. Bir başka müşteri kavlağan kalasları getirmişti. Koca Şapkadan bu kalaslardan taban tahtası biçmesini istedi. Usta elindeki işi bırakmadan boynunu şöyle bir çevirerek kalaslara bir göz attı ve adamın yüzüne bile bakmadan;

—Onlardan taban tahtası olmaz.

Adam kızarak yahu nasıl olmaz kardeşim sen biçsene.

Usta elindeki işi durdurdu;

—Kardeşim o kalaslar yamuk onlardan tahta olmaz.

Adam, ustaya kafa tutarcasına;

—Yahu neresi yamuk, baksana ip gibi dosdoğru.

Adam ısrar edince Koca Şapka elindeki işi bırakıp adama yaklaşarak,

— Sende kalastaki yamukluğu görecek göz olsa usta olurdun ulan sen ne anlarsın ondan.

Deyip adamı şiddetle uyardıktan sonra kalası hızarın ağzına sürdü. Daha bir metre gitti gitmedi kalas sıfıra çıkınca usta adama “gördün mü ulan aptal” der gibi baktı ve yürüdü işine. Ustanın bu tutumu aslında yadırganır gibi oldu. Hatta o zaman ben de biraz yadırgamıştım ama anladım ki Koca şapka’nın bu tavrı kendine güvenin belki biraz değişik ifadesiydi. Öyledir kendine güvenenler cesur olur zaten. Koca Şapkanın cesareti, kendine ve sanatına olan güvenin sonucuydu. Çünkü o kendine ve işine son derece güveniyordu. İşini sağlam yapardı. Üşenmezdi, işiyle ilgili olan her şeyi yapar ve yaptığı işi önce kendisi beğenirdi. Eğer yaptığını kendisi beğenmezse müşterisi istese dahi Usta vermezdi ona, kesinlikle vermezdi. Evet bu büyük usta Taşova’mızın kim bilir hangi köyünün camisinin mihrabında minberinde çatısında alın teri incileştirmişti. Kim bilir hangi köydeki hangi evlerin mutfağında çatısında merdiveninde göz nurundan izler vardı. Yaptığı kağnılarla kim bilir hangi hanelere bereketler taşıtmıştı Koca şapka.

Hangi gelinin, çeyizlerini özenle ve gözü gibi koruyacağı sandıklarını yapmıştı. Hangi haneye hamur teknesi, ekmek tahtası yapmıştı koca şapka. Hangi arıcının arılarının bal doldurduğu kovanları özenle üretmişti kim bilir?

Hangi çıraklar, hangi kalfalar hangi ustalar yetiştirdi bakalım bizim Koca Şapka.

Çok saygısızım galiba. Babamın arkadaşına lakabıyla hitap ediyorum.

Hâşâ Mehmet Emmi hâşâ! Ellerinden öperim sana ben unvanınla, bölgeye saldığın haklı unvanınla seslenmek, tanınan adınla hitap etmek istedim affına sığınır elinden öperim.

Sağlıkla yaşa ustalar ustası, sağlıkla yaşa…

04 Mart 2007